

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2

ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255

FAX: 210 32 27 382

www.olme.gr

e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα Μάης 08

ΠΡΟΣ: τα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Ο σχεδιασμός μας για τη συνδικαλιστική χρονιά 2008-09

Συνάδελφοι, -ισσες,

Η πολιτική της κυβέρνησης δεν αφήνει κανένα περιθώριο εφησυχασμού ή πολύ περισσότερο θετικών προσδοκιών. Είναι γνωστό ότι και το 2008 οι δημόσιες δαπάνες για την εκπαίδευση συνέχισαν την καθοδική πορεία τους φθάνοντας σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα (3,4% του ΑΕΠ). Γι' αυτό ο όρος υποχρηματοδότηση δε μπορεί να αποδώσει, πλέον, τη δραματική πραγματικότητα. Παράλληλα, η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων εντείνεται. Όλο και μεγαλύτερα τμήματα της εκπαίδευσης μέσω των ΣΔΙΤ (επαγγελματική κατάρτιση κλπ) εκχωρούνται στους ιδιώτες. Ακόμη και η προωθούμενη διεύρυνση-εμβάθυνση του εγχειρήματος της «Αποκέντρωσης», με τον «Καποδίστρια 2», φαίνεται ότι θα χρησιμοποιηθεί ως όχημα και μέσο για το πέρασμα των σχολείων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Την ίδια στιγμή και αφού απέτυχε η προσπάθεια συνταγματικής αναθεώρησης, η κυβέρνηση, υπονομεύοντας με κάθε ευκαιρία το δημόσιο πανεπιστήμιο, υπό την πίεση και των πολυώνυμων μεγάλων οικονομικών συμφερόντων, επιχειρεί να παρακάμψει το αρθρ. 16 του Συντάγματος, ώστε να ανοίξει διάπλατα το δρόμο για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Εν τω μεταξύ ο κομματισμός, η ημετεροκρατία, τα φαινόμενα αλαζονείας και η κακή διαχείριση των κοινών υποθέσεων δίνουν ισχυρό το στίγμα τους και στη Διοίκηση της εκπαίδευσης.

Σε όλα τα παραπάνω **αθροίζονται**, βεβαίως, ένας **βαθιά ταξικός, κρατικός προϋπολογισμός**, που μειώνει ακόμη περισσότερο τις κοινωνικές δαπάνες, αυξάνει τους έμμεσους φόρους, φορολογεί με μεγαλύτερη αναληγσία τους πολλούς και κοινωνικά ασθενέστερους. Μια **εισοδηματική πολιτική πολύ σκληρής λιτότητας για τους εργαζόμενους και το λαό**. Μια πολιτική, η οποία με την πρόσφατη νομοθετική παρέμβαση της κυβέρνησης, **αποδομεί πλήρως το δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος** (ενοποιεί τα ταμεία επικουρικής σύνταξης περιορίζοντας τις επικουρικές συντάξεις στο 20% και αυξάνει τα όρια ηλικίας για τις γυναίκες, τους νέους εργαζόμενους, τους εργαζόμενους στα Β.Α.Ε. και ιδιαίτερα τις μητέρες ...) !

Ειδικότερα, η εισοδηματική πολιτική, με «αυξήσεις» 4,5% (2,5% + 2%) αντιστοιχεί σε μεσοσταθμική αύξηση 3,1%. Έτσι η πραγματική αύξηση στο σύνολο των αποδοχών είναι μόνο 2%. Αν συνυπολογίσουμε ότι δεν προβλέπεται αναπροσαρμογή της φορολογικής κλίμακας, η τελική «αύξηση» του μισθού είναι μόλις 1,3%, δηλαδή 11 έως 21€ το μήνα. Κι' ενώ ο πληθωρισμός τρέχει με 5%!

Οι παραπάνω πολιτικές, που εκπορεύονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι αποδεκτές από τις κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις, αποτελούν δεδομένα τα οποία

συνιστούν **κορυφαία πρόκληση** για τους εκπαιδευτικούς αλλά και για όλους τους εργαζόμενους.

Συναδέλφισσες, -οι,

Η επόμενη περίοδος θα είναι ιδιαίτερα **κρίσιμη**. **Με όλα τα προηγούμενα ζητήματα συμπορεύονται** και τα, επίσης, πολύ σημαντικά όπως αυτά της επέκτασης των αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων» στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση με τα εκρηκτικά προβλήματα της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης (ΤΕΕ), της δομής και του περιεχομένου της εκπαίδευσης, της στελέχωσής της, της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, που έχουν ήδη πάρει τη θέση τους στην ημερήσια διάταξη και της νέας περιόδου. Ζητούν, περισσότερο επιτακτικά, **θετικές απαντήσεις και λύσεις**.

Αυτά τα δεδομένα, αυτές οι αντικειμενικές συνθήκες όχι μόνο δεν επιτρέπουν καμία αναμονή, αλλά **οδηγούν αναπόφευκτα σε νέα και σφοδρή κοινωνική σύγκρουση**.

Το εκπαιδευτικό σ.κ. οφείλει να είναι πολιτικοποιημένο, ταξικό, οργανωτικά αυτόνομο και ακηδεμόνευτο. Να καθορίζει τα αιτήματα, τις στάσεις και την πολιτική συμπεριφορά του, ανεξάρτητα από το πιο κόμμα κυβερνά. Ο ετεροκαθορισμός αποτελεί ευθεία βολή στην ανεξαρτησία και αυτοτέλεια του σ.κ. Η κυρίαρχη πολιτική σκέψη προσπαθεί να κατοχυρώσει την ιδιότητα, την αποστράτευση και το ατομικό βόλεμα. Το σ.κ. δεν μπορεί να εμφανίζεται αμήχανο απέναντι στα κυρίαρχα εχθρικά ιδεολογικά ρεύματα.

Πρέπει, επίσης, **με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση**, να δυναμώσει τους αγώνες του για την **ανατροπή της νεοφιλελεύθερης πολιτικής**.

Σε θέση, λοιπόν, **μάχης οι εκπαιδευτικοί** και όχι απαθείς, δειλοί, μοιραίοι και άβουλοι να μετασηματίσουμε γόνιμα και θετικά την προηγούμενη εμπειρία μας. Ενώ, παράλληλα με την προσπάθειά μας να επιτύχουμε τους ευρύτερους στόχους μας, **το εκπαιδευτικό κίνημα πρέπει να δώσει έμφαση:**

στα καθημερινά προβλήματα του σχολείου,

στα πρωτοβάθμια σωματεία,

στους μαθητές και στις μαθήτριες και στην ποιότητα της δουλειάς μας.

Η ενότητα στη δράση και η κοινωνική αλληλεγγύη δεν είναι εμπορεύσιμες και αγοραίες ιδέες. Περιφερειακά και κεντρικά τα ΔΣ των ΕΛΜΕ και το ΔΣ της ΟΛΜΕ πρέπει να ασκήσουν πολιτική ευαισθησίας απέναντι στα ευρύτερα κοινωνικά ζητήματα τα οποία ταλανίζουν τους πολίτες, τους μαθητές κ.λπ. και να διαπαιδαγωγήσουν τους εκπαιδευτικούς με γνώμονα την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Οι εκπαιδευτικοί, ως εργαζόμενοι σε ένα ευαίσθητο κοινωνικό χώρο, με τα συλλογικά όργανά τους πρωτοστάτες, πρέπει να οργανώσουμε ένα ισχυρό μορφωτικό και αγωνιστικό ρεύμα το οποίο να διαπερνά και να διαχέεται στο σύνολο της κοινωνίας. Στην πολιτιστική βαρβαρότητα απαντάμε με την ποιότητα των ιδεών μας.

Η απόσταση της ηγεσίας από τη βάση, η έλλειψη συνοχής και έμπνευσης του κλάδου μας μπορεί να γεφυρωθεί μόνο με την εργώδη, συνεχή και ανιδιοτελή προσφορά όλων των μεσαίων στελεχών του κλάδου και κυρίως των μελών των ΔΣ των ΕΛΜΕ

Αγαπητοί / ές συνάδελφοι / σσες,

Ενόψει της νέας συνδικαλιστικής χρονιάς, οι δύο Ομοσπονδίες της εκπαίδευσης, ΟΛΜΕ και ΔΟΕ, με δυναμικό που ξεπερνά τους 160.000 εκπαιδευτικούς, πρέπει **να σχεδιάσουν και να αποφασίσουν την κοινή δράση τους**. Γιατί συντρέχουν οι αναγκαίες προϋποθέσεις. Στη βάση δηλαδή κοινών εργασιακών, μισθολογικών, συνταξιοδοτικών, εκπαιδευτικών κ.λπ. όρων, έχουμε ήδη

διαμορφώσει κοινό, στα περισσότερα ζητήματα, διεκδικητικό πλαίσιο. Ταυτόχρονα, το συμφέρον μας ως εργαζόμενων στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, καθώς και το συμφέρον της δημόσιας εκπαίδευσης και όλων των μαθητών και μαθητριών μας, ιδιαίτερα αυτών, που προέρχονται από τα λαϊκά στρώματα και τις ασθενέστερες κοινωνικά ομάδες, απαιτεί τη δημιουργία ενός πολύ ισχυρού προοδευτικού πανεκπαιδευτικού μετώπου, το οποίο θα συγκρουστεί **αποτελεσματικά και νικηφόρα** με τη νεοφιλελεύθερη, αντιλαϊκή και αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης. Με στόχο **μια πραγματικά δωρεάν δημόσια εκπαίδευση, υψηλής ποιότητας, για όλους και σε όλες τις βαθμίδες της**. Για έναν εκπαιδευτικό ικανοποιητικά αμειβόμενο και επαρκώς υποστηριζόμενο από την πολιτεία στο εξαιρετικά δύσκολο έργο του.

Χωρίς να παραβλέπουμε τα προβλήματα που υπήρξαν στο παρελθόν αναφορικά με τις σχέσεις των δύο Ομοσπονδιών μας, χωρίς να υποτιμάμε τις δυσκολίες μιας τέτοιας προσπάθειας, **οφείλουμε να βλέπουμε μπροστά με αισιοδοξία και αυτοπεποίθηση**. Σε αυτό το πλαίσιο και σε αυτή την προοπτική μπορούμε να ανοίξουμε **από τώρα** τη συζήτηση και να πάρουμε αποφάσεις για θέματα συνεργασιών (βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα) όπως αυτή του ΚΕΜΕΤΕ της ΟΛΜΕ με το ΙΠΕΜ της ΔΟΕ κ.λπ. Η διαπιστωμένη ανάγκη για κοινή δράση των δύο Ομοσπονδιών πρέπει να οδηγήσει σε σταθερότητα και διεύρυνση της συνεργασίας τους.

Αξιοποίηση εκπαιδευτικού συνεδρίου - μετασυνεδριακή διαδικασία

Θεωρούμε πολύ σημαντικό, γόνιμο και χρήσιμο τον προβληματισμό που κατατέθηκε στο τριήμερο των εργασιών του 8^{ου} Εκπαιδευτικού Συνεδρίου της ΟΛΜΕ. Τα πορίσματά του οφείλουμε να τα αξιοποιήσουμε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, ενώ πρέπει να καταβάλουμε προσπάθεια ώστε τα εκπαιδευτικά Συνεδριά μας να πραγματοποιούνται τακτικά.

Την επόμενη σχολική χρονιά, το ΔΣ της ΟΛΜΕ, να σχεδιάσει και να υλοποιήσει ένα πρόγραμμα μετασυνεδριακών ημερίδων και εκδηλώσεων. Στόχος, να αξιοποιήσουμε όσα συμπεράσματα είναι ώριμα για να ενταχθούν στις αποφάσεις του επόμενου 14^{ου} συνεδρίου της ΟΛΜΕ και στις διεκδικήσεις του κλάδου μας το επόμενο διάστημα.

Το πλαίσιο των αιτημάτων μας-κύριες αιχμές διεκδίκησης

Με βάση την απόφαση του 13^{ου} Συνεδρίου μας και τις απαιτήσεις της σημερινής συγκυρίας, ως **αιτήματα αιχμής** των κινητοποιήσεών μας **για την επόμενη συνδικαλιστική χρονιά** προτείνουμε τα παρακάτω:

- **Άμεση αύξηση των δημόσιων δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ τουλάχιστον**
- **Ουσιαστικές αυξήσεις στους βασικούς μισθούς μας, με αφετηρία τα 1.400 ευρώ συνολικές καθαρές αποδοχές στον νεοδιόριστο. Διπλασιασμός της ωριαίας αποζημίωσης και σύνδεσή της με τις συνολικές αποδοχές των εκπαιδευτικών. Άμεση καταβολή του επιδόματος των 176 ευρώ και του συνόλου των αναδρομικών. Άμεση καταβολή όλων των δεδουλευμένων.**
- **Δημόσια, 12χρονη υποχρεωτική και πραγματικά δωρεάν Εκπαίδευση, με προοπτική το ενιαίο 12χρονο σχολείο. Υλοποίηση της πρότασης της ΟΛΜΕ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Μεταλυκειακό Έτος Ειδίκευσης.**

- Κατάργηση του Ν. 3475/06 για την τεχνική εκπαίδευση και εφαρμογή της μεταβατικής πρότασης της ΟΛΜΕ για τομείς, ειδικότητες στα ΕΠΑΛ κ.λπ. Καμιά κατάργηση σχολικής μονάδας, διασφάλιση της μόνιμης εργασίας όλων των εκπαιδευτικών. Υπαγωγή των σχολών ΤΕΕ άλλων Υπουργείων στο ΥΠΕΠΘ.
- Κατάργηση της βάσης του 10.
- Όχι στην αποκέντρωση και συγκεκριμένα στην υπαγωγή των σχολικών μονάδων στους δήμους.
- Όχι στην αξιολόγηση - χειραγώγηση των εκπαιδευτικών
- Πλήρης σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας, χωρίς όριο ηλικίας. Κατάργηση του ισχύοντος αντιστασιαστικού – αντισυνταξιοδοτικού πλαισίου (νόμοι «Σιούφα», «Ρέππα», «Πετραλιά») και επιστροφή όλων των οφειλόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία.
- Κατάργηση του ν. 3467/06 για την επιλογή στελεχών της εκπαίδευσης και κατάρτιση και ψήφιση νέου, αντικειμενικού, αξιοκρατικού, αξιόπιστου..
- Καθιέρωση ετήσιας επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα.
- Να μην ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια. Μη εφαρμογή της οδηγίας 36/2005. Κατάργηση του νόμου-πλαίσιο για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Κατάργηση των Κέντρων Ελεύθερων Σπουδών.

Προγραμματισμός της δράσης μας

1. Συνάντηση των Δ.Σ. ΟΛΜΕ και ΔΟΕ, την πρώτη εβδομάδα του Σεπτεμβρίου, για το σχεδιασμό κοινής δράσης. Ταυτόχρονα, να γίνει προσπάθεια καταγραφής των κοινών αιτημάτων
2. Ενημερωτικού χαρακτήρα περιοδείες όλων των μελών του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ σε όλες τις έδρες των ευρύτερων διοικητικών περιφερειών της χώρας, συναντήσεις- κοινές συσκέψεις με τα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ των περιφερειών, συνεντεύξεις τύπου κ. λ. π. από 12 έως 25 Σεπτεμβρίου. Κοινές συσκέψεις, με τα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ και των Διδασκαλικών Συλλόγων
3. Κοινές εκδηλώσεις ΟΛΜΕ-ΔΟΕ και ΕΛΜΕ - Διδασκαλικών Συλλόγων με εκπαιδευτικό και παιδαγωγικό χαρακτήρα.
4. Διαμόρφωση εισήγησης του ΔΣ της ΟΛΜΕ, με βάση τις ανάγκες και τις προτεραιότητες του εκπαιδευτικού κινήματος και αποστολή της στα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ μέχρι 30 Σεπτεμβρίου
5. Γενικές Συνελεύσεις των ΕΛΜΕ από 1 έως 10 Οκτώβρη
6. Γενική Συνέλευση των Προέδρων των ΕΛΜΕ στις 11 Οκτώβρη, η οποία θα αποφασίσει τη συγκεκριμένη μορφή των απεργιακών κινητοποιήσεων του κλάδου. Οι κινητοποιήσεις αυτές θα έχουν τα χαρακτηριστικά της διάρκειας, της έντασης και κλιμάκωσης και θα καλύπτουν ολόκληρη τη διάρκεια του διδακτικού έτους.

Ο Πρόεδρος

 Γρ. Καλομοίρης

Για το Δ.Σ. ΟΛΜΕ

Ο Γ. Γραμματέας

 Κώστας Μπίκος